

РЕШЕНИЕ

№ 2850

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

при участието на секретаря **ДИЛЯНА П. ЦВЕТАНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**
Административно наказателно дело № 20231110205122 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 8074/06.03.2023г.**, издадено от Началник Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **П. А. К., ЕГН: ******* за административно нарушение по чл.139, ал.1, т.2, пр.3 от ЗДвП вр. чл.7, ал.1, т.3, б. „б“ вр. чл.8, ал.1 и ал.2 вр. чл.37, ал.1, т.1, пр.1 от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС е наложено административно наказание „**парична глоба**“ в размер на **1000.00 лева**.

В депозираната въззивна жалба се инвокират подробни съображения против санкционния акт. Твърди се, че обжалваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при съществени процесуални нарушения.

В последното съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява. Същият се представлява от надлежен процесуален представител, който лично и в писмена защита релевира допълнителни доводи в подкрепа на въззивната жалба. **Претендират се разноски.**

Въззиваемата страна е редовно уведомена, се представлява от процесуален представител в съдебно заседание, който лично и в писмена защита релевира доводи и оспорвания на изложените такива от въззивната

жалба, както и допълнителни съображения в писмена защита. **Претендират се разноси.**

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранный, обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

I . Въззивната жалба е депозирана в законоустановеният срок на основание чл.59, ал.2 от ЗАНН на 24.03.2023 г., считано от 14.03.2023 г. (датата на връчването на НП съгласно обратна разписка на „Български пощи“ ЕАД), от процесуално легитимирана страна, подписана от жалбоподателя, с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, **поради което се явява процесуално ДОПУСТИМА.**

II . Разгледана по същество, въззивната жалба е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

III. От фактическа страна (“ipso facto” – извод от самият факт):

Жалбоподателят П. А. К. е правоспособен водач на МПС. Същият на 03.02.2023 г. в 09:51 часа на път II-18, км. 25 на 1 км преди разклона за бул. „Ботевградско шосе“ в посока с. Ч. – с.К. управлявал и извършвал превоз на товар с тежко съчленено ППС с пет оси – МПС с две оси марка „С.“, модел Г 410 с рег. № ***** и полуремарке с три оси с рег. № ***** . Жалбоподателят К. бил спрял за проверка от свидетеля **А. М. А. – инспектор в „АА“ гр.София**, съвместно с колегата му З. С. З.. При проверката било установено, че жалбоподателя К. превозвал с посоченото ППС речен пясък, съгласно кантарна бележка № 47823/03.02.2023г. На съчлененото ППС с пет оси – МПС с две оси марка „С.“, модел Г 410 с рег. № ***** и полуремарке с три оси с рег. № ***** било осъществено измерване с мобилна везна модел DFW-KR № 118844, № 0252 (преминала метрологична проверка № 0029-21852/21.04.2022г., верифицирана до 21.04.2023 г.) и с ролетка № 1302/18/5 с оглед проверка на поосовото му натоварване с товара на речния пясък. Свидетелят А. установил, че измереното разстояние между осите на ППС е от 1.32 м. Сумата от натоварването на ос на тройната ос на полуремаркетото е 26,045.00 тона при максимално допустимо натоварване от 24 тона съгласно чл.7, ал.1, т.3, б. „б“ от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Превишението възлизало на 2.045 тона.

Въз основа на АУАН № 0009553/03.02.2023 г., е и обжалваното **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 8074/06.03.2023г.**, издадено от Началник Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **П. А. К., ЕГН: ******* за административно нарушение по чл.139, ал.1, т.2, пр.3 от ЗДвП вр. чл.7, ал.1, т.3, б. „б“ вр. чл.8, ал.1 и ал.2 вр. чл.37, ал.1, т.1, пр.1 от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС е наложено административно наказание „**парична глоба**“ в размер на

1000.00 лева.

Описаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел **А. М. А. – инспектор в „АА“ гр.София**, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства – приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания свидетел, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са логични и ясни. Съдът се довери на свидетеля А., тъй като разказаното от него е хронологично последователно, досежно изведените факти и припокриващо се с останалата доказателствена съвкупност. От разказа му съдът установи времето и мястото на извършената проверка, проверяваното лице и констатираните обстоятелства в хода на проверката, свързани с доказаното претоварване на ППС на тройната ос на полуремаркетото с общ товар от 26,045.00 тона или с 2.045 тона в повече извън допустимите 24 тона съгласно чл.7, ал.1, т.3, б. „б“ от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Предвид липсата на противоречия в доказателствената съвкупност и събраните ласни доказателствени средства по делото, съдът не следва да излага допълнителни съображения на основание чл.305, ал.3 от НПК – *“per argumentum a contrario”*. Необходимо е да се изложи, че с оглед непосредственото формиране на субективните възприятия на конкретната личност е нормално разпитания свидетел да описва някои детайли от събитието по различен начин, според собствената си гледна точка. Това обстоятелство се обуславя от **човешка перцепция, сугестия и контрасугестия**, които са предпоставени от обективни фактори, основани например на изминало време, но и от субективни фактори, свързани със способността на всяко лице с оглед неговите психофизически качества като свидетел да възприема със сетивата си факти от обективната действителност, да може ги запомни в пълнота и/или цялост, като при тяхното последващо по-късно възпроизвеждане след датата на конкретно събитие и/или след първоначален разпит е логично възприятията на отделния свидетел да не са пълни, поради липсата на спомени, и/или да са неточни с тези, които първоначално са били **изложени като свидетел, поради фактора време**. В тази насока е **Решение № 440 от 24.10.2011 г. на ВКС по н. д. № 2150/2011 г., III н. о., НК, докладчик съдията Цветинка Пашкунова**, според което установяването на обикновени факти е дейност, строго индивидуална за всеки отделен субект. Освен добросъвестността, тя се влияе от множество други фактори - възраст, наблюдателност, особености и специфика на уменията за точно възпроизвеждане, интелектуални възможности, и не на последно място волева устойчивост, изразяваща се във възможността да се запамети и възпроизведе адекватно възприетото, даже и в условията на по-нестандартна ситуация, каквато се явява инкриминираното престъпление.

IV. От правна страна (*“ipso jure” – поради смисъла на правото*):

При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният,

така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя. **В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и НП отговарят от външна страна по форма и съдържание на изискванията по чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, издадени са от надлежен орган и в рамките на неговите пълномощия, като констатираното нарушение е изчерпателно описано в акта за установяване на административно нарушение, по идентичен начин – описано и в наказателното постановление, подведено е правилно под съответната норма на материалния закон, надлежно връчени на нарушителя с оглед гарантиране на неговите права. Поради тези причини съдът намира, че административнонаказващият орган не е извършил процесуални нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното наказателно постановление, като обратните съображения на жалбоподателя срещу тези правни доводи на съда са неоснователни и недоказани. Наказателното постановление е издадено от оправомощен орган, а АУАН е съставен от компетентно лице. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в шестмесечния срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото в отговорност на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.**

Съгласно чл.139, ал.1, т.2, пр.3 от ЗДвП движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението.

Разпоредбата на чл.7, ал.1, т.3, б. „б“ от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС регламентира, че допустимото максимално натоварване на ос за ППС с допустими максимални маси по чл. 6, ал. 1 с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение по всички пътища, отворени за обществено ползване, както и за ППС със същите маси без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение само по дадените в приложение № 2 отворени за обществено ползване пътища, е за сумата от натоварванията на ос на една тройна ос на ремаркета и полуремаркета, когато разстоянието между осите е над 1,3 m - 24 t.

Предвидено е в чл.8, ал.1 и ал.2 от същата Наредба, че движението на извънгабаритни ППС се осъществява в рамките на специалното ползване на пътищата и се разрешава в случаите, когато е невъзможно или нецелесъобразно да се използва друг вид транспорт или когато товарите не могат да бъдат разглобени на части и превозени в рамките на общественото ползване на пътищата. Извънгабаритните и/или тежки ППС могат да се движат с разрешително за преминаване по пътищата, отворени за обществено ползване, издадено от

администрацията, управляваща пътя. След издаване на разрешителното собствениците на извънгабаритни и/или тежки ППС или лицата, които извършват превозите, съгласуват със съответната служба за контрол при Министерството на вътрешните работи (МВР) движението на извънгабаритното или тежкото пътно превозно средство, като съгласуването се извършва върху разрешителното.

В чл.37, ал.1, т.1, пр.1 от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС във вътрешността на страната съответните служби за контрол при МВР и Агенция "Пътна инфраструктура" спират и проверяват спрелите и навлезли в обхвата на пътя и ограничителната линия извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства и колесни трактори и друга колесна самоходна техника за земеделското стопанство, регистрирана за работа съгласно Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, както и съставят акт на водача, на товародателя, на съпровождащото лице и на другите длъжностни лица, когато при проверката се установи, че движението се извършва без разрешително или документ за платена такса в случаите по чл. 14, ал. 3;

В чл.3, т.2 от Наредбата е предвидено, че тежки ППС или състав от ППС са тези, които имат натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл. 7.

Съгласно чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП наказва се с глоба от 500.00 лева до 3000.00 лева водач, който, без да спазва установения за това ред управлява пътно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят К. е управлявал на инкриминираната дата и място претоварено ППС. Санкционната норма по чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП правилно е приложена от административно-наказващият орган като относима и на жалбоподателя е била наложена глоба. В чл. 27, ал. 2 ЗАНН е предвидено, че при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на извършеното, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Настоящият състав счита, че в случая се касае за неголямо превишение - или с 2.045 тона в повече извън допустимите 24 тона. Става дума за товар, за който е допустимо да има и грешка при измерване – речен пясък. Следва да се вземе предвид, че няма данни за друго нарушение и наказанието, обаче, е следвало да се бъде наложено в минималния размер. В настоящия случай, превишението над допустимия товар на ППС на тройната ос на полуремаркетото общо от 26,045.00 тона или с 2.045 тона в повече извън допустимите 24 тона съгласно чл.7, ал.1, т.3, б. „б“ от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС е действително опасно, защото поставя в риск живота и на другите участници в движението, поставя в риск самия товарен автомобил – неговата техническата изправност и спирачната система на МПС. Според съда обаче, при такова превишение на допустимия товар и реалната липса на други подобни

нарушения на жалбоподателя, наказващия орган е следвало да се насочи към индивидуализация на глобата към минималния размер от 500.00 лева. Настоящият състав счита, че в случая не са налице такива отегчаващи обстоятелства, които да оправдават налагане на наказание глоба в размер от 1000.00 лева. За пълнота следва да се посочи, че съдът не намери основания да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, доколкото се касае несъмнено за случай, свързан с правилното и безопасно осъществяване на движението, както за водача, така и за останалите участници по ЗДвП.

По изложените съображения съдът намира подадената жалба за частично основателна, поради което обжалваното наказателно постановление следва да се измени единствено в своята санкционна част, като наложената имуществена санкция се намали до минимално предвидения размер.

По разноските:

Отговорността за разноски е обективна послеща от развитието на съдебния спор и страната създава предпоставките за образуването му, следва да понесе санкционните последици за неоснователно му повдигане, тъй като е налице виновно извършено административно нарушение. В тази насока настоящият съдебен състав следва да съобрази и последните промени в разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, извършени с ДВ бр.94 от 29.11.2019 г., които имат действие занапред, според които съдът присъжда на страните на разноски по реда на АПК, поради което като на основание чл.143, ал.3 от АПК вр.чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да понесе разноските за юрисконсулт в размер на **150.00 лева**, определена от съда в пределите от 80.00 до 150.00 лева по негова преценка.

Така мотивиран, СРС, НО, 9 състав,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 8074/06.03.2023г., издадено от Началник Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **П. А. К., ЕГН: ******* за административно нарушение по чл.139, ал.1, т.2, пр.3 от ЗДвП вр. чл.7, ал.1, т.3, б. „б“ вр. чл.8, ал.1 и ал.2 вр. чл.37, ал.1, т.1, пр.1 от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС е наложено административно наказание „**парична глоба**“ в размер на **1000.00 лева**, като **НАМАЛЯВА** размера на паричната глоба от 1000.00 лева на 500.00 лева и го **ПОТВЪРЖДАВА** в останалата му обжалвана част.

ОСЪЖДА въззивникът „**П. А. К., ЕГН: *******“ да заплати на въззиваемата страна Агенция „Пътна инфраструктура“ чрез законният ѝ представител с адрес гр.София, бул. „Македония“ № 3 на основание чл.143, ал.3 от АПК вр.чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр. чл.63д от ЗАНН вр. с

чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сумата от **150.00** лева за дължимо възнаграждение за юрисконсулт.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред административен съд софия – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____